03.11.2014 г. / 21:25:44

Вяра

09.11 по еретическия, †27 октомври по православния календар - Св. мъченик Нестор Солунски. Свв. мъченици Капитолина и Еротиида

Страдание на свети мъченик Нестор († ок. 306 г.)

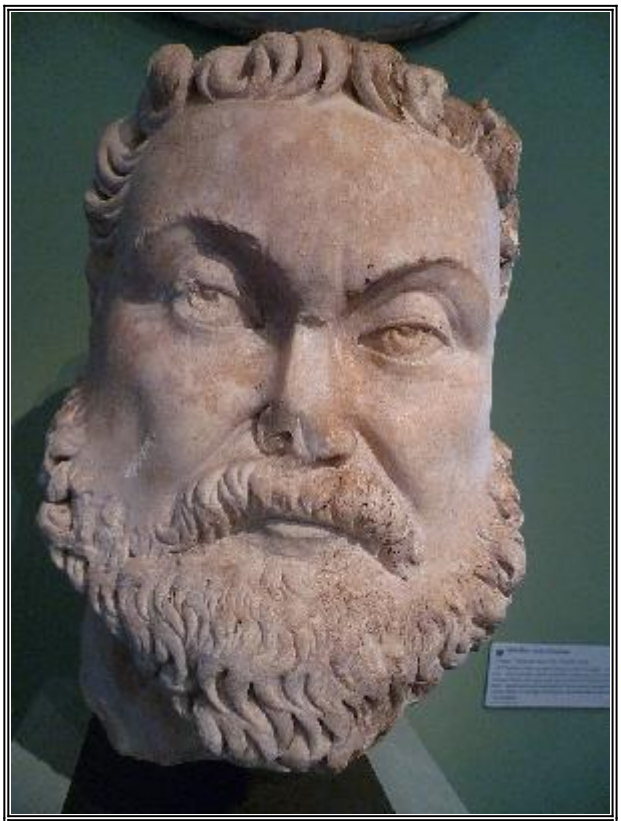
Свети мъченик Нестор Солунски. Фрагмент от стара стенопис в селището Карея на Света Гора-Атон

Нечестивият цар Максимиан, наречен Херкул, приятел на Диоклетиан, като дошъл в град Солун, хвърлил в тъмницата свети Димитрий за изповядване на Христа, а самият той се предал на зрелища и присъствал на игри.

При това той се хвалел с един свой борец, на име Лий, който произхождал от племето на вандалите, казвайки, че никой не

може да го надвие.

Този Лий бил втори Голиат: с ръста си превъзхождал всички, по външен вид и по характер бил подобен на звяр, а гласът му приличал на рева на лъв. От самия му поглед и от гласа му треперели всички, които го гледали; здравината на тялото му била удивителна, а силата му - непобедима, защото в него обитавали нечисти духове и вследствие на това никой не можел да устои пред него. Той вече бил убил безброй много храбри и силни хора и бил твърде любим на царя за тази своя сила.

Скулптурен портрет на Максимиан

Тъй като самият цар никак не можел да се насити на човешка кръв, затова и обичал този, който обръщал цялата си телесна сила към проливане на човешка кръв.

За този нечестив Лий царят устроил насред града висок и обширен подиум върху стълбове, където Лий да може да се състезава по сила пред погледите на всички. Под този подиум

били забити в земя множество копия и други оръжия с остриетата нагоре, така че, когато Лий хвърля победените от него върху тези остри оръжия, те, прободени от тях при падането си, да умират. И действително, Лий, като влизал в борба с хората, ги хвърлял от подиума върху копията и ги предавал на смърт. А царят с цялото множество свои войници гледал това с удоволствие и се любувал на своя борец. Гледал това зрелище и солунският народ, сред който имало много вярващи. Като виждали проливаната от този безчовечен звяр човешка кръв, те тежко въздишали: защото Лий бил убил вече мнозина християни, които нечестивите насила влачели към подиума и ги принуждавали да се борят с Лий.

В този град живеел един юноша на име Нестор крепък по тяло, с красиво лице и с едва набола брада. Той бил близък на великомъченик Димитрий, от когото и се научил на светата вяра. Като виждал невинно убиваните християни, той пламнал от ревност и възжелал да влезе в борба с атлета Лий. Като отишъл при свети Димитрий, който се намирал в тъмницата, той му разказал, колко много християни е убил Лий през този ден.

- Помоли се за мен, угодниче Божий - казал той, - та по твоите свети молитви Бог да ми помогне. Ще отида и ще се преборя с този противник, ще го надвия и ще снема позора от християните.

Свети Димитрий осенил челото и гърдите му с кръстното знамение, благословил го и предсказал:

- Ще победиш Лий и ще бъдеш мъчен за Христа. – Като приел благословението, свети Нестор веднага тръгнал към мястото за състезания, снел пред очите на всички връхните си дрехи и силно извикал:

- Искам да се боря с Лий!

Като видял тази смелост на юношата, царят се изумил и съжалявайки за красотата и младостта му, му казал:

- Нима не си видял, колко по-храбри и по-силни от теб е победил Лий? А ти, невисок на ръст и млад на години, се осмеляваш да тръгнеш срещу този, който няма равен на себе си под слънцето.

На това Нестор отговорил:

- Дори и да съм малък и немощен, велика и непобедима е силата на моя Христос, на Когото се надявам и в името на Когото искам да се преборя с този великан.

Като чул Христовото име и като разбрал, че Нестор е християнин, царят се разгневил и му наредил незабавно да се качи на подиума, като мислел, че с Нестор ще се случи същото, каквото и с другите. Свети Нестор внимателно се изкачил на мястото за борба; а Лий, като се шегувал и се присмивал, започнал да пристъпва срещу светеца. Като видял приближаването на Лий, Нестор се оградил с кръстното знамение и възкликнал със силен глас:

- Боже Димитриев, помогни ми!

След това той се вкопчил в противника и започнал да се бори. **Бог, Който някога укрепил Давид в борбата му срещу Голиат, укрепил и Своя раб Нестор в борбата му срещу нечестивия Лий - за посрамване на нечестивия цар и за радост на Своите верни.** И действително, малкият на ръст Нестор се оказал в храбростта си по-силен от великия Лий. Като го хванал като птица, хвърлил великана от високия подиум върху острите копия. Той паднал върху тях като мощен дъб и с позор изхвърлил окаяната си душа и по този начин умряла шумната му слава, изчезнала гордата му сила и престанало суетното самохвалство на Максимиан със своя

борец. Всички солуняни и особено християните, като видели тази неочаквана и славна победа, възкликнали със силен глас:

- Велик е Богът на Димитрий!

Царят, като се изправил със срам, отишъл в палатите си, скърбейки и тъгувайки за своя любимец Лий. Той силно се разгневил срещу свети Нестор и заповядал да го задържат. Като узнал, че и Димитрий е виновен за смъртта на Лий, тъй като той укрепил Нестор за подвига, като му предсказал победа, царят заповядал да накажат със смърт и двамата. Свети Димитрий бил пронизан с копия, а свети Нестор бил посечен с меч. Сега те и двамата приемат от Подвигоположника Христа венци на победа в царството небесно, с което и ние да се сподобим по молитвите на светите страдалци.

Тропарь мученика Нестора

глас 4

Мученик Твой, Господи, Нестор/ во страдании своем венец прият нетленный от Тебе, Бога нашего,/ имеяй бо крепость Твою,/ мучителей низложи,/ сокруши и демонов немощныя дерзости:/ того молитвами// спаси души наша.

Ин кондак мученика Нестора Солунского

глас 4

Благочестия непобедимаго воина/ и истине согласника и оружника/ вси по достоянию восхвалим Нестора великаго днесь/ и к нему возопием:/ моли Христа Бога о всех нас.

Кондак мученика Нестора

глас 2

Страдальчествовав добре,/ безсмертную славу наследовал

еси ныне,/ яко воин изрядный Владыки был еси,/ молитвами Димитрия мученика:/ с ним убо, Несторе мудре,// моля не престай о всех нас.

В памет на светите мъченици Капетолина и Еротиида (†304 г.)

Тези светици живели при император Диоклетиан и при управителя на Кападокия (източната част на Мала Азия, бел.ред.) Зеликинтий.

Света Капетолина, която произлизала от богат и знатен род*, раздала цялото си имущество на бедните, а робите пуснала на свобода. Като християнка тя била задържана и затворена в тъмница, а след това, като не се съгласила да принесе жертва на идолите, била посечена с меч.

Слугинята й Еротиида била подложена на мъчение с тояги за това, че, застъпвайки се за господарката си, хвърлила камък по управителя. Като останала невредима след побоя, тя също била посечена с меч.

* При разпитите за рода й света Капетолина заявила, че е от един род с Фирмилиан, архиепископ Кападокийски (живял през първата половина на III век). Според други източници тя се считала само за негова духовна дъщеря. Блажената й кончина се отнася към 304 година. Бел.ред.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

{{_LINK1_}}

buditeli.info © 2017